

opusdei.org

Praca: godność i spotkanie

"Pandemia stawiają pod znakiem zapytania pracę przyszłości". Ks. prał. Fernando Ocáriz podejmuje to zagadnienie w najnowszym numerze Idziemy.

10-05-2021

Niedawno obchodziliśmy Święto Pracy. Praca angażuje wszystkie wymiary osoby ludzkiej: rozum, wolę, uczucia, dążenia. „Praca – to pierwsze powołanie człowieka. To ona daje człowiekowi godność”

(papież Franciszek, 1 maja 2020 r.).
W związku ze Świętem Pracy
wspominamy szczególnie św. Józefa
Rzemieślnika. Pandemia nadal
uderza w pracę milionów mężczyzn i
kobiet, powodując utratę miejsc
pracy i narastanie tymczasowości. Te
dwie rany – brak zatrudnienia i
tymczasowość – stawiają pod
znakiem zapytania pracę przyszłości.

W bardzo wielu miejscach kryzys
zdrowotny przeniósł pracę z
zakładów na monitory we własnym
domu, co ma dodatnie i ujemne
strony. Wykonując pracę zdalnie,
stwierdzamy wielkość techniki i jej
ograniczenia. O ile z jednej strony
dokonał się postęp, jeśli chodzi o
skuteczność, i usunięto przeszkody,
które wydawały się nie do
przezwyciężenia, równocześnie
stwierdzamy, że osoba ludzka
potrzebuje rzeczywistych, a nie
wirtualnych relacji, żeby dzielić się
tym, co każdy nosi w sercu.

Czas miniony od początku pandemii potwierdza nam również, że kryzys jest wszechstronny, że dotyka całej ludzkości i że praca powinna być centrum lepszej przyszłości.

Zachowywanie i tworzenie miejsc pracy, z kreatywnością kogoś, kto poszukuje dobra innych, jest dzisiaj być może jednym z nakazów miłości.

Wobec tak wielu ciężkich sytuacji osobistych praca oferuje nam szansę rozwoju w innych wymiarach: zdolności przyjmowania innych i otwierania się na nich. W spotkaniu między odrzuceniem a przyjęciem odradza się tęsknota za transcendencją, za wychodzeniem poza samego siebie, za troską o innych i przyjmowaniem opieki ze strony innych, za udzielaniem i przyjmowaniem pomocy. Są to pierwsze konsekwencje uznania podatności na zranienie. Praca, w której jest miejsce na godność i spotkanie, zamienia się w dialog z

samym sobą i z innymi. Ukazuje wspólny cel, budzi nurty zrozumienia, pomaga mówić „my”, przyczyniając się do przezwyciężania trudności i wspierania wzajemnego zrozumienia. Wzbogaca poprzez wymianę ludzkich zdolności i uczestnictwo w procesach twórczych.

Praca objawia się w ten sposób w swoim prawdziwym wymiarze jako „miejsce”, w którym wszyscy możemy wnieść jakiś wkład, nie zaś tylko jako perspektywa ekonomiczna. Wspólne powołanie mężczyzn i kobiet do pracy sprawia, że spotykamy się przy zadaniu „ponownego stwarzania” świata i panujących w nim relacji. Dlatego kiedy praca traci na różne sposoby swoją godność, dochodzi do zniekształcenia osoby ludzkiej w jej najgłębszej istocie.

W poszukiwaniu nowych rozwiązań, ponieważ, jak się wydaje, nie ma powrotu do przeszłości, miłość do bliźnich porusza kreatywność mającą na celu odnalezienie tych nowych dróg razem z innymi obywatelami. Nie ma jednej drogi, lecz wiele, wszystkimi jednak kieruje idea służby, element składający się na dobro wspólne. W każdym razie godność pracy jest oparta na miłości: „Wielkim przywilejem człowieka jest możliwość miłowania, dzięki której wychodzi on poza to, co ulotne i przemijające. Może miłować inne istoty ludzkie, napełniając treścią wypowiedane przez siebie słowa „ty” i „ja”. I może miłować Boga, który otwiera nam bramy nieba; który czyni nas członkami swojej rodziny; który pozwala nam ze sobą rozmawiać bezpośrednio, twarzą w twarz. Dlatego człowiek nie powinien ograniczać się do robienia rzeczy, do wytwarzania przedmiotów. Praca rodzi się z

miłości, wyraża miłość, jest skierowana ku miłości” (św. Josemaría Escrivá, „To Chrystus przechodzi”, 48).

ks. Fernando Ocáriz

PDF Idziemy

pdf | dokument generowany
automatycznie z <https://opusdei.org/pl-pl/article/praca-godnosc-i-spotkanie/>
(01-04-2025)